

Ts' Solovitchik (73)
 כ' י"ג

10

11

Raahi — ראי

18 1. And (the Lord) appeared unto him to visit the sick.	18 וַיֵּרָא אֱלֹהִים לְבָקֶר אֶת הַחֹלֶה.
Rabbi Hama the son of Hanina said, } "It was the third day	אָמַר רַבִּי חָמָא בְרַחֲמֵי חֲנִינָא:— יּוֹם שְׁלִישִׁי
of his circumcision,	לְמִילְתּוֹ הָיָה
and the Holy One } Blessed Be He } came } and inquired of his } welfare' } (B. M. 86).	וַיָּבֵא הַקֶּבֶה וְשָׂאֵל בְּשִׁלּוּמוֹ (בְּיָמָיו):—

1, יז, 26-ח, 1	בראשית, וירא
of a foreigner,	מֵאֶת בְּרִיגְבָר
were circumcised with him.	נִמְלְאוּ אִתּוֹ: (1)

פ פ פ

CHAPTER XVIII — יח

1. And the Lord appeared unto him by the terebinths of Mamre, as he sat	1 וַיֵּרָא אֱלֹהִים יְהוָה בְּאֵלֵי מַמְרֵה וְהוּא יֹשֵׁב
---	---

Ts' Solovitchik (73)

3)

Abraham was in need, and God came to visit him. There is no וַיֵּאמֶר, no message, no command, no law, no promise. God simply came to see him. If two individuals are close friends, sharing a sense of intimacy and companionship, one need not have a message to deliver in order to walk into the other's home. The highest form of friendship does not require words. Before this visit, the relationship between God and Abraham was a formal one; it did not involve friendship. There was a contractual relationship between employer and employee, between master and servant. Every וַיֵּרָא was accompanied by a וַיֵּאמֶר. But after Abraham was circumcised and the covenant established, there was a new intimacy, a new kind of friendship—one that did not have to be expressed in words, did not need speech or a message.

3, יח	בראשית, וירא	150
3. and said:	3 וַיֵּאמֶר	נִצָּבִים עָלָיו
My Lord,	אֲדֹנָי	הֵרָא
if now I have found favour in thy sight,	אִם-נָּא מָצְאוּנִי חֵן בְּעֵינֶיךָ	וַיָּרֶץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה:
pass not away, I pray thee,	אֵל-נָּא תֵּעָבֶר	and bowed down to the earth,

4)

151	בראשית, וירא	יח, 4
and wash your feet,	וְרָחֲצוּ רַגְלֵיכֶם	מֵעַל עַבְדְּךָ:
and recline (your-selves) under the tree.	וְהִשְׁעֵנּוּ תַּחַת הָעֵץ:	4 יִמְחַנָּא מַעַם-מִיִּם
		4. Let now be fetched a little water,

5)

Rashi — כשי

(אורי) is profane (i. e., does not refer to God).

Another interpretation:

(אורי) is holy (referring to God),

and [Abraham] was speaking to the Holy One Blessed Be He

to wait for him

until he would run

and bring in the guests.

הוא חול.

דָּבָר אַחֵר:—

קֹדֶשׁ הוּא,

וְהָיָה אוֹמֵר לְהַקְפִּיָּהּ

לְהַמְתִּין לוֹ

עַד שְׂרֹוץ

וְיָבִיט אֶת הַאֲוִרְחִים.

(1)

(2)

מפני האורחיו וכו'. אמר רבי יוחנן: גדולה הנקנסת אורחיו כהשקמת בית המדרש, דקתני: "מפני האורחיו ומפני בשול בית המדרש". ורב דימי מנהרדעא אמר: יותר מהשקמת בית המדרש, דקתני "מפני האורחיו", נהדר "ומפני בשול בית המדרש". אמר רב יהודה אמר רב: גדולה הנקנסת אורחיו מהקבלת פני שכינה, דכתיב: "ויאמר ה' אם נא מצאתי סו בעיניך אל נא מעבר וגו'". אמר רבי אלעזר: בא וראה שלא קמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר נדם. מדת בשר נדם, איז קשו' יכול לומר לגדול "המתן עד שאבא אצלך", ואילו בהקדוש ברוך הוא קמיתב "ויאמר ה' אם נא מצאתי וגו'".

העמק דבר

ימת אין לא ימת לא שנאמר הוא הוא נהייתו יוא והיית קדושתו, כך הפירוש כאן והוא נהייתו בשעה שאברהם אבינו היה מתבודד נקדושתו, ועי' מש"כ לעיל ד' כ"ו במקרא ולשם גם הוא. [וחי דלא כחוס' ברכות ד' כ"ו ב' שהתפלל א"א מנחה אחר שתקן ימתק, אלא א"א התפלל בלי תקנה לזרעו אחריו, עי' להלן כ"ד י"ב, וימתק מיקן לדורות]. ומש"ה השיג גלי שפינה גם נהייתו באהלו כחם היום שהוא נחמות כדאיתא בברכות ד' כ"ו, ועי' להלן מקרא כ"ב גבי ואברהם עודנו עומד לפני ה' (ב) וירא. שני פעמים, ואמרו ברבא וירא בשכינה וירא במלאכים, ואינו מבואר כ"כ, ועוד איתא שם אמר אם יהיו מכבדים זה את זה בני אדם גדולים הם ע"ש עוד, ולכאורה קשה וכי דרבו של הננסים אורחים לבדוק אותו מחלה אם הוא אדם גדול או לא, אלא כך הענין באשר שיהיה א"א שקוע באוהה עשה באהבת ה' ובהקבלת פני שכינה, ומלגד שהוא מענוג נפלא עוד הוא מנזח עשה ואהבת את ה' כמבואר במקומו, ומ"מ אי מתרמי אחי מנזח בשעה שהאדם שקוע באהבת ה', מחויב להפסיק מנזח אהבה שאין לה זמן קבוע, וע"ז איתא במס' שבת

(3)

but Abraham stood yet	} וְאַבְרָהָם עֹרְדָנוּ	and if not,	וְאִם-לֹא
	עֹמֵד	I will know.	אֶדְעָה:
before the Lord.	לִפְנֵי יְהוָה:	22. And the men	22 וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם
23. And Abraham drew near,	23 וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם	turned from thence,	הָאֲנָשִׁים
and said:	וַיֹּאמֶר	and went toward Sodom;	וַיֵּלְכוּ סָדֹמָה

When a Jew is convinced of his own righteousness, of his own scholarship and wisdom, he will be hesitant to perform the mitzvah of welcoming guest, for in his mind he is convinced that they have nothing more to teach him.²

כג, 9-11

שמות, משפטים

thou shalt sow thy land,	תזרע את-ארצך	and perverteth the words of the righteous.	ויסלף דברי צדיקים:
and thou shalt gather in the increase thereof;	ואספת את-תבואתה:	9. And a stranger shalt thou not oppress;	9 וגר לא תלחץ
11. but the seventh (year)	11 והשביעית	for you know	ואתם ידעתם
thou shalt let it rest and lie fallow,	תשמטנה ונמשתה	the soul of a stranger, seeing you were sojourners in the land of Egypt.	את-נפש הגר קייגרים הייתם בארץ מצרים:
that the poor of thy people may eat;	ואכלו אביני עמך	10. And six years	10 ושש שנים

ב, 4

שמות, בא

then shall he take (it)	ולקח הוא	they shall take to them	ויקחו להם
and his neighbor	ושבנו	(every) man	איש
who is next to his house,	הקרב אל-ביתו	a lamb, according to their fathers' houses,	שה לבית-אבת
according to the number of the souls;	במקסת נפשות	a lamb for a household;	שה לבית:
(every) man according to his eating	איש לפי אכלו	4. and if the household be too little for a lamb,	4 ואם-ימעט הבית מהיות משה

Rashi — לט"ו

4)

1 וואלה שמות בני ישראל.

אף על פי שמנאן בתייהם בשמותם, חזר ומנאם במיתתם, להודיע חבתם, שנמשלו לכוכבים, שמוציאם ומכניסם במספר ובשמותם (ש"ד).

שנאמר (ישע' מ):— המוציא במספר צבאם, לכלם בשם יקרא:

1. Now these are the names of the sons of Israel

Even though He had counted them during their life-time by their names (Gen. 46.8 ff.), He again counted them after their death, to make known (His) love for them. For they were compared to the stars which He takes out and brings in by number and by their names (Sh. R.), as it is stated (Isa. 40.26): "He that bringeth out their host by number, He calleth them all by name."